

Editörden

DSM-V in yayımlanması tanı sınıflandırması konusunda yeni tartışmalar da yarattı. Aslında bu tartışmalar henüz yayınlanmadan, taslaklar ya da öneriler dolaşıma girince başlamıştı. Ama bu tartışmalar daha çok eski olanla yeni olanı karşılaştırma tıbbi düzlem ve psikiyatrinin kapsama alanındaki bilgiler çerçevesinde farklılıkların farkına biçiminde gerçekleşti. Tanımlayıcı yaklaşımın içine bazı boyutsal kavramların girişi, tanı ölçütlerini belirlerken bilişsel kuramın etkinliğinin artması, etiyolojik süreçteki sosyal ya da ekonomik süreçleri de içeren dışsal etkenlerin göz ardı edilmeye devam edilmesinin dikkat çeken noktalar olduğunu söyleyebiliriz. Her birinin daha akılcı değişimler içererek geliştiğini ve uygulamayı kolaylaştırdığını öne sürenler yanında ciddi eleştirenler de var. Ama ülkemizde bu değişimi koşulsuz, kaygısız ve olduğu gibi kabul edenlerin daha çok olduğunu düşünüyorum. Özellikle Travma ve İlişkili Ruhsal Bozukluklar, Obsesif Kompulsif Spektrum bozuklukları, Somatik Belirti bozuklukları, tanı kategorilerinde çocukluk çağı ayırımı ortadan kalkması ve daha birçok başlık üzerine ayrıntılı düşünülmesi ve tartışılması hak ediyor. Özellikle DSM ideolojisinin yeniden ve her daim tartışılması gerekiyor.

Bu tartışmaların gerektiği kadar olmamasında DSM-V'in Türkçe çevirisinin de büyük payı olduğunu düşünüyorum. Ne yazık ki bilimsellik ya da meslek örgütü dayanışmasından daha çok ticari kavramlara değer verdiğini birçok uygulamasında gördüğümüz Amerikan Psikiyatri Birliği'nin yayın hakkını verdiği Hekimler Yayın Birliğinin yayınladığı kılavuz çevirmenin kendini referans aldığı, kavramlara kendine göre ve genel kabul görmeyen Türkçe karşılıklar verdiği haliyle karışık, anlaşılması güç bu yanı sıra da yanında orijinal metinle birlikte kullanmak durumunda kaldığımız bir metne dönüştüğü düşüncesindeyim. Kongrelerden gördüğüm kadarıyla DSM-V üzerine tartışanlar da Türkçe basımı değil orijinal metni daha çok kullanmaktalar. Bunun da DSM-V'in yaygın tartışılmasını engelleyen etkenlerden biri olduğunu düşünüyorum.

DSM-V in daha çok tartışılmaya ihtiyacı var. Yalnızca kongrelerde değil, Görüş ve tartışma yazılarıyla, araştırma makalesi eleştirileriyle. Klinik Psikiyatri Dergisi olarak bu ve başka bir çok konuda söyleyecek sözü olan meslektaşlarımızın, alanda birlikte çalıştığımız tüm meslek gruplarının araştırmaya ve derleme makalelerini, olgu tartışmalarını, tez değerlendirmelerini, editöre mektup niteliğindeki makale değerlendirme ve eleştirilerini, görüş yazılarını kitap tanıtım ve eleştirilerini bekliyoruz.

Bilimsel çalışmaların toplumsal gelişmenin ışığı olması dileğiyle...

Saygılarımla

Doç. Dr. Burhanettin Kaya

Editor